

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Videkre küldve:	
Helyben.	10 kor. — fill.	Egy évre	16 kor. — fill.
Egy évre	5	Fel évre	3
Fel évre	2	Negyed évre	1
Negyed évre	1	Egy nora	1
Egy nora	1	Egyesszám ára 4 fillér.	

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **Ifj. MÓRICZ PAL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosabban. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

Magyarország összes függetlenségi köreinek és független érzelmű polgárainak.

Szeretett honfitársaink, Magyarország független érzelmű polgárai!

A magyar nemzet ismét függetlenségi harcát viv. A csatatér éppen ott van, ahonnan boldogulásának legbiztosabb mentő eszközeit várja, ahol az ezeréves Magyarországot felavatták a második s a többi ezer évre.

Az ellenség most is az, a ki az első ezer év utolsó századainak minden csapását okozta: az osztrák császárság kísértő szelleme. Legerősebb és legkitartóbb szövetségeseit most is közöttünk találja, azokban, akiket a nemzet legszentebb érdekeinek védelmével bizott meg. Az ellenséges hadsereg immár azzal sem törődik, hogy megbízói nem vele, hanem a nemzettel értenek egyet s éreznek együtt. Hiszen igaz magyar ember nem is osztozhatik velök a nemzet gyilkolás rettentő munkájában.

A csata színhelyén többen vannak azok, akik a császári zászló alatt küzdenek a Nemzeti lobogó ellen. Ám a nemzeti lobogót e nemzet milliói emelik magasra. A kisebbség a nemzet

igazi hadserege. És kikből áll most a nemzeti hadsereg? A függetlenségi pártól, az egyesült ellenzékéből és mindazokból, akiket romlatlan nemzeti érzületük e párt sorai közé állít, együttes küzdelemre a közös veszedelem ellen.

Végtelen örömeinkre, erőnk határtalan fokozására szolgál az a tudat, hogy az országház falain kívül csak a magyar ügy ellenségei és a megtévelyedettek nincsenek velünk. Ez a tudat legyőzhetlen fegyvert ad a kisebbség kezébe. Akik ezt a fegyvert forgatják, azokat a nemzet lelke avatja fel a legszentebb ügy előharcosává. Akik ez ellen az ügy ellen küzdenek, azokat a nemzet ítélőszéke marasztalja el a leg súlyosabb bűnben. Ugy érezzük, hogy a most folyó küzdelemben az a gondviselészerű fordulat nyilvánul, amely a magyart az ezer év folyamán mindig és éppen akkor mentette meg, amikor a legnagyobb veszedelem fenyegette. Ez az a nemzeti génus, az az isteni segítség, mely akkor van legközelebb, mikor legnagyobb a szükség. Ez a küzdelem a nemzeti lélek megmozdulását, a nemzeti önérték, az ősi magyar büszkeség ujjaszületését jelenti. A győzelem bevezetése lesz a magyar nemzet történelmi hivatásának új korszakához. En-

nek kell megvetnie Magyarország alapjait, ebben kell keresni a nagyhatalom legerősebb biztosítékait. A függetlenségi párt, az egyesült ellenzék küzdelme többé nem pártküzdelem, hanem a történelmi Magyarország és Nagy Magyarország küzdelme. Az ellenséges tábor kezéből a nemzet génusa fogja kicsavarni a gyilkot.

Rajta hát szeretett honfitársaink! Vigyük be oda a küzdelem színterére a nemzet kiáltó szózatát!

Vegyék fel e szózatot a nemzeti lélek legtisztább, leghivebb tolmácsai a függetlenségi körök! Körülöttük kell, hogy tömörüljön, zászlójuk alá kell, hogy sorakozzék most a nemzet minden igaz fia, bármely párthoz tartozzék is. Egyesüljünk közös föllépésre! Indítsuk meg a mozgalmat mindenütt egyszerre! Gyűjtsük össze a magunk körében a nemzet szavazatát s küldjük el meghatározott időben az országgyűlésbe!

Legyen ez a mozgalom a „véres kard”, a nemzeti veszedelem jelképe.

Jelentsük ki e feliratokban hogy vérünk legjavát többé nem adjuk idegen s a magyar nemzet hivatásával ellenkező érdekek ápolására, fizetett ellenség tartására, tiltakozunk a nemzet

A finnekről.

Írta: **Dr. Gulyás István.**

I.

A szabadság a nemzet fejlődésének legelső és legfontosabb alapfeltétele. A szabadság szeretete a nemzetek életre valósgának biztos jele. A mely nemzet szabadságát elvesztette, de róla lemondani nem akar, hanem lelke mélyén élesztgetve, táplálva ez isteni szikrát, csak az alkalomra vár, mely ismét függetlenségének kivívásához segítheti: azt a nemzetet le lehet ideig-óráig igazni, uralkodhatik felette a zsarnokság, de meg nem törheti. Csak az a nemzet pusztul el, mely egyéni érdekeit a haza szent fogalmának alárendelni nem tudja; melynek fia az „ubi bene, ibi patria” hűs fazekakkal kecsegtető elvének hódolva természetellenesen kiirtják lelkükből a fajszeretet legmagasztosabb érzelmét.

Hogy ez így van, a világ történelem bizonyítja. S míg a magukat eladott nemzeteknek becsületük nincs, a szabadságukra féltékeny, azért minden áldozatra kész népeknél biztosítva van az emberiség nagyrabecsülése. Nekünk, magyaroknak — fájdalom — nem lehet azzal dicsekednünk, hogy valaha az európai népek sorában a vezető szere-

pet vihettük volna; de dicsőséggel teljes szabadságharcainkkal megnyertük mindenkor a legnagyobb nemzetek elismerését is, s életre valósgunkat, a független, önálló létezéshez való jogainkat épen ezért senki eddig kétségbe nem vonta; ellenkezőleg azt, hogy, mint minden szabad nemzet, a népek élet-halál harcában mi is teljesítettük s teljesítjük hivatásunkat, még ellenségeink is elismerik.

S hogy az emberiség egyeteme mindig a legőszintébb fájdalommal és részvétellel vesz tudomást egy életre való nemzet önállóságának erőszakos megsemmisítéséről, annak is igen természetes, a kutató előtt könnyen szembetűnő oka van. Ez az ok pedig az, hogy minden megsemmisített nemzetben az emberi haladásnak egy megbecsülhetetlen tényezője vész el. Mert hiszen az emberiség fejlődésének, haladásának nem a socialisták ábrándos, minden faji különbséget nivelláló elmélete, hanem az önálló fajok hatalmas versenye kedvez; s ez emberi haladás legkétségtelenebb bizonyítéka napjainkban épen az erősen kifejtett nemzeti érzésben tapasztalható.

Az emberiségnek maga iránt való kötelessége azért minden fejlődésre képes nemzet önállóságának biztosítása; s ha ez nem

sikerül, csak természetes az e miatt kitörő általános fájdalom... Közelebbi oka pedig a létökért küzdő nemzetek iránt érzett részvétünknek a saját tapasztalásunk; nincs ugyanis nemzet, mely élete folyamán egyszer vagy többször a megsemmisülés tátongó örvényébe beletekinteni kénytelen nem lett volna.

Egy nemzetnek megsemmisülése kétféleképpen történhetik. Vagy dicsőségesen megvívott harcok után következik az be; vagy orvátmadás útján, a védekezésnek a küzdelemnek kizárásával, az érdekelt hatalmak felháborító közmegegyezésével. Az első példa az épen napjainkban szomorú véget ért délafrikai búr küzdelem, a másikkra Európa északi részén a finnek szívzaggató vergődése az orosz hatalom jogtapadó zsarnoksága alatt.

A hős bürokról ki tudott valamit addig, míg elszánt küzdelmükkel magukhoz nem vonták a világ figyelmét? Ugyiszlóval senki. S mikor kétségbeesett önvédelmi harcuk megindult, folyt: Európa minden országában az iskolás gyermekek között is a bürokr ügye volt leggyakoribb tárgya a beszélgetésnek. Jól láttuk, hogy a diplomácia szabad kezét engedett a hatalmas haramiának; egyetlen nemzet sem mert, vagy, ha úgy tetszik:

nevében minden újabb megterhelhetés ellen;

követeljük, hogy a Magyarorszában sorozott ezredek esküdjenek meg a magyar alkotmányra;

hogy magyar tisztjeik legyenek;

hogy magyar legyen a vezényleti nyelvük.

Szólítsuk fel az összes képviselőket, hogy ne szavazzák meg a katonai javaslatokat;

hogy siessenek a nemzet segítségére, mikor ez ki akarja magát ragadni a lealázó tartományi helyzetből.

A határidőt, a meddig e feliratokat föl kell küldenünk, állapítsa meg és közölje az országos központi függetlenségi Kossuth-párt kör.

Ugy tudjuk, hogy hivatalosan a legifjabb függetlenségi kör vagyunk, de lelkünk mindig együtt volt az idősebb testvérekkel. S ha most ebben a mozgalomban a kezdeményezésre vállalkozunk, azt mentse ki az a tudat, hogy hazafiúi köteleességérzésünk legyőzte szerénységünket. Ehez járul az a remény, hogy a ti biztosabban haladó vezetéseitek mellett a mi csekély erőnk is jobban érvényesülhet.

Nagy-Enyed, 1903. február hó.

A nagyenyedi függetlenségi pártkör megbizásából

Fogarasi Albert
elnök.

Zayzon János
titkár.

A Herbertek.

Ennek a mi szerencsétlen hazánknak annyi ezer és ezer veszedelme, haborgatása között nem a legutolsó baja a Her-

nem akart közbelépni a búrok érdekében hivatalosan; de azért az egész világ szeretete a búrok felé fordult. A csatatérről érkező jelentéseket — hamisakat és igazakat egyaránt — úgy leste mindenki, mintha a saját véreinek küzdelméről volt volna szó. Épen a mi nemzetünk ki is mutatta nagyrabecsülését a szabadságukért közdő búrok iránt, midőn európai körutjukban fővárosunkat meglátogatták. Kifejezte azt sajtója útján a debreczeni közönség is, sőt kifejezte azzal, hogy külön meghívta őket városunkba. Pedig a búrokról, szabadságharcuk előtt, épen a mi nemzetünk tudott talán egészen természetes okokból, a legkevésébbet. De a magyarnak vérebe van oltva a nemzeti szabadságért lángoló szeretet; ösztön gyanánt él az bennünk, mert hiszen 400 éven keresztül szinte második természetünkbe változott a fajunk fenmaradásáért érzett aggodás a „szentelt fájdalom“, mint Eötvös nevezi. Ezért lelkesedtünk az igazságtalanul megtámadott búrokért, ezért kísértük élénk részvétellel élet-halál küzdelmüket; ezért adtunk hangos kifejezést minden diplomácia dacára irántuk érzett igaz szeretetünknek, bár bennünket hozzájuk semmi érdek, semmi vérségi kötelék nem kapcsol.

De míg a hős búrokért így lelkesedtünk mellettük tüntettünk; ügyünk nyilván tartására sajtónkban állandó rovatot vezetünk: tudomást sem veszünk a másik kicsiny népek, a finneknek élet-halál küzdelméről. Ennek oka kétségtelenül az, hogy nem ismerjük a finneket, nem tudjuk, milyen állapotban vannak, küzdelmeikre senki figyel-

bertek kapaszkodása és politikai arroganciája sem.

A Herbertek nagyon is élnek és másokat nem igen akarnak élni hagyni.

Vannak kis és nagy Herbertek. Amazok a vidéken grasszálnak, emezek pedig az ország színe előtt, a törvényhozás küzdőporondján forgatják nádbuzogányukat.

És minő iróniája a sorsnak, hogy ezek a gyerekek azokkal a nádbuzogányokkal képesek sujtani, tudnak fájó sebet ütni. Igen, fájó sebet ütnek egy egész nemzetet, a mely néman tűri ezeket a bántalmakat. Meddig tűri az alvó oroszán ezeket a piszkalásokat?

Elvegre elérkezett már az ideje, hogy a Herberteket egynemely olyan dologra kitanítsuk, a melyekről eddig úgy látszik — fogalmuk sem volt. Andrassy Tivadar grófnak az a szörnyű elbizakodottságra valló közbeszólása, a melyet a képviselőház február 26-iki ülésén megeselekedett, egyenesen szükségessé teszi ezt.

Azt kiáltotta közbe a nemes grófi csemete, hogy rákenyszerítik őket a választási erőszakoskodásokra.

Nyiltan bevallja, nem is szégyelli, hogy törvénytisztesre, törvénytíprásra lehet kiállításunk.

Hát hiszen csak nem is engedhetik meg, hogy a nép szabadon válasszon, mert nekik aláztatlan engedelmeskedő többségre van szükségök minden áron?

Miért? Hogy igaza lehessen Welsersheimbnek, hogy a szent hagyomány meg ne sértsék, hogy meg ne rendüljön az összmonarchia, a hatalmas Ausztria!

Szegény Ausztria! Hát csakugyan olyan erős vagy te?

Hogy erre mi felelhessünk meg az erős, a hatalmas Ausztria helyett, nem árt egy kis történelmi visszapillantás a közelmúltba.

Ausztria hagyományos politikáját ha századokon át szenvedtük is, de legalább értettük. 1866 óta nem értjük. A német

münket fel nem hívta, mert ez a küzdelem nem a csaták véres mezején folyik. A finnek helyzete hasonlítható a bátor, de okos oroszán helyzetéhez, melyet ragadozó farkasoknak éhes esordaja vett körül. Az oroszán kétségbeesett helyzetének tudatában támadni nem mer, mert tudja, hogy a támadó esorda tömegével szemben csak szétéptetés lehetne az eredmény. És mert nincs csatazaj, a kétségbeesett helyzetről kevesen vesznek tudomást. Pedig, ha valamely nemzet megérdemli a népek részvétét, a finn nép bizonyára első sorban érdemli azt meg. Megérdemli különösen a mi részünkről, mert hiszen nekünk, elszigetelt magyaroknak, édes testvéreink ők, az elszigetelt finnek; hazájuk oly régi, sőt sokkal régiebb, mint a miénk; sorsuk olyannyira hasonlít a miénkhez, hogy a finnek történetét lapozva, önkénytelenül a saját hazánk szomorú sorsa jut eszünkbe. Nem lesz azért talán érdektelen dolog, ha most, mikor épen a finnek nemzeti művészetének bemutatása van városunkban készülöben, egyetmást tájékoztatásul elmondunk a finnekről. Természetes, hogy egy szük határokra útalt ismertetés keretébe bele nem szorítható egy nemzet életének, bár csak rövid vázolata is; de annyit mégis megkísértek, hogy történelmi fejlődésükre egy pillantást vetve, mai siralmas helyzetükről egy képet állítsak mélyen tisztelt olvasóim elé.

A finnek fejlődése.

A finnek a roppant területen elterjedő, hatalmas ugor népfajnak egyik törzsét teszik,

államok feletti hegemoniájának akkor vége lett, kilökték a német Bundból. És hogy oda soha vissza ne térhessen többé, 1871-ben megalkotta Bismarck a gróf Andrassy Gyula segítségével a német császárságot.

Igen, határozottan a Tivadar ur édes atyja ura segített ebben Bismarcknak — és jól cselekedte.

Tudvalevő dolog, hogy Ausztria revanche-ot akart adni Königrätzért, segíteni akarta a francziát a porosz ellen. Beust, az akkori külügyminiszter már mindent elrendezett szépen a kulisszák mögött, a mikor előállott Andrassy Gyula gróf, latba vetette minden erejét, hogy ennek a tervnek a nyakát szegje; megbuktatta Beustot.

Sejti-e Andrassy Tivadar gróf, hogy miért cselekedte ezt az édes atyja? Talán a francziák ellen táplált antipathiából? Ó nem, szerette ő a francziákat, mint minden magyar ember, hanem azért tette, mert a hazájának tett vele nagy szolgálatot, a hazáját szerette mindenek felett. Tudta jól, hogy Ausztria gyengesége a mi erősségünk; meg volt róla győződve, hogy ha a poroszok győznek, akkor Ausztria soha sem lesz többé képes a magyar ügy diadalát megakadályozni.

És hogy Ausztria erre csak később jött rá, azon legkevésébbé sem csodálkozhatunk, mert hiszen régi igazság az, hogy Ausztria mindig skartban van egy esztendővel és egy jó gondolattal.

Rájött pedig csakugyan, mert Andrassy Gyulának hirtelen, népszerűsége tetőpontján mennie kellett. A kiabrándító gondolat beczammogott az osztrák agyba. Nem is ült azóta magyar ember a külügyminiszteri székbe.

Andrassy Gyula váltig vezekelt: aztán ezért a kedves csinyért, még talán a tulajdonba is vitte, de már akkor keső volt. Hiába a bécsi levegő átalakító hatást gyakorol a magyar kormányférfiakra, sajnos tapasztaljuk ma is. És még sajnóssabb, hogy annak a levegőnek a mér-

a mely népfajnak egyik ága kétségtelenül a magyar nemzet is. Európába költözésüknek ideje a történelmetől mondák homályában vész el. A keresztény idősámítás kezdetén már mint kitünő harezias nemzet volt ismeretes az akkori világ előtt; ismerték különösen a rómaiak is, kiknek halhatatlan történetírója Tacitus, f e n n i néven emlegeti őket. Kezdetül fogva küzdelemre voltak szorítva; küzdelemre a mostoha természet ellen, mely hazájuk éghajlati viszonyánál fogva állandóan ellenséges lábón állott velük; de küzdelemre a környező népfajok ellen is, melyek minduntalan nemzeti önállóságuk megsemmisítésére törektek. Ebben a szakadatlan küzdelemben erősödtek meg s tettek szert békés hajlamaik dacára arra a vitéz névre, amelynél fogva az orosz haderőnek legértékesebb gyöngyüül ma is a finneket tekintik. Közvetlen szomszédai a germán eredetű svédek és a szláv törzshöz tartozó hatalmas oroszok. Ennek a két népnek történetéhez kapcsolódik a finnek küzdelmes fejlődése.

1157-ig a finnek pogányok és — függetlenek voltak. Ősi, pogány vallásuk ismertetése messze vezetne kitérőtől, azért mellőznöm kell azt. A ki bővebben meg akar vele ismerkedni, olvassa el a finnek nagy nemzeti eposzát, a Kalevalát, mely két rendbeli fordításban is rendelkezésére áll immár a magyar közönségnek. Csak azt kell kiemelnem, hogy a finnek pogánysága nem vad pogányság, hanem magas intelligenciáról tanuskodó, erkölcsi alapelveken nyugvó világnézet volt. Egyik ismertetőjük szerint „a pogány finnek nap- és tűzimádók voltak. A

gező, roncsoló hatása a fiaikon tör ki egész erejével.

A Herbertek már nem is értik azt, hogy mit tesz igazán magyarnak lenni. Nekik monarchia kell, tágabb haza. Sőt talán még abba is bele tudnának törődni, ha az a bizonyos hagyományos szellem teljes dalt ülhetne.

Pedig ez a hagyomány ma már kép telenség. Nyűg az annak is, a ki hordozza és ápolgatja, olyan és nem különb mint az a buta fityegtető, a mit a vadember az orrában visel. Fájdalmat, kellemetlenséget okoz neki, de azért viseli, mert azt hiszi, hogy az neki jól áll.

Ha még egyszer egy lángeszű ural kodó kerülne a Habsburgok trónjára, az menten megszabadítaná magát ettől a nyűgtől és segítene nekünk megcsinálni a Nagymagyarországot a saját érdekében.

De mi erre nem várhatunk. Tudják meg azért a Herbertek is, mások is, hogy vagyunk itt még ebben az országban sokan, nagyon sokan, a kik egyedül a magyar házára, ennek a függetlenségére esküszünk, a kik ennek a függetlenségnek a kivivásáért szemébe nézünk az erő-zakos vá lasztásoknak is, harciba szállunk minden néven nevezendő ellenséggel és győzni fogunk.

S - n I - n.

Debreczeni kistükör.

(Dr. Vass Antal táblabíró.)

Egy igen kedves tagját veszíti el a debreczeni társasélet. A király tudvalevőleg, dr. Vass Antal törvényszéki bírót a pécsi ítélőtáblához nevezte ki bírónak.

Magas kitüntetés és előrelépés ez

szomszéd népeknél a legújabb időkig nagy varázsmesterek hírében állottak. De a finn varázslat egy fenséges eszmére volt alapítva, mely közelebb hozta a keresztyénséghez minden más ősvallásnál: hogy az ige teremtette a világot. Az erő csak a bölcsesség kifolyása és csak az bölcs, a ki ismeri a teremtő igét, mely nélkül minden varázslat tehetetlen. És ebben van a főkülönbség a finn és árja világ közt. A skandinávok Odinja azért volt a legbölcsőbb hős, mert a seregek atyja volt; a finnek Väinämöinen je azért volt a leghatalmasabb hős, mert a legbölcsőbb volt. „A finneknek ebben a szelid ősvallásban csodálatos mélység nyilatkozott meg. Nem az anyagot imádták, hanem a hitük szerint benne élő szellemet (haltia). Ez a szellem csak az emberben nyilvánult szabadon a szó erejével. Ezért uralkodott az ember mindenben; de fölötté is volt egy névtelen magasabb lény: a felhőkben lakó, menykövekben megnyilatkozó Ukko (az „Öreg“). Ő adta elsőben az igét. Minden más személye a mitológiának csak a természeti erők megszemélyesítése volt. Így hát a finn mitológia nem ismert más istent, mint azt a határozatlan formájú Ukko-t („öreg“-et).”

A mint e néhány sorban összefoglalt jellemzés is mutatja, a finnek vallása határozott monotheismus volt s eszmei tartalmára nézve sokkal közelebb állott a keresztyén felfogáshoz, mint akár a görög, akár a római. De talán épen ez volt az oka, hogy a finnek csak hosszas küzdelem után, nagyon nehezen vették fel a keresztyén vallást. Nem

*) Popini A. finnországi a XIX. században. Nyiregyh. ág. ev. főgymn. 1899-900. évi értesítője, 20. l.

a birói pályán, de sajnálatos reánk, hogy ez esetben az elvesztés, kedves emberünk, kedves barátunk elvesztésének fájdalma is vele jár.

Már szinte Debreczen fiának vetjük a beregi nemes magyar kálvinista családnak ezen a társaságban urilekű, modoru, a hivatalos eljárásaiban előzékeny, de mindig igazságos és képzettségével kiemelkedő jeles bírónkat, ki fiatalágát és férfikora legszebb éveit töltötte közöttünk és ki csakugyan itten is nősült meg.

De előbbvaló időre száll vissza emlékezetünk, mikor még dr. Vass Antal fiatal bíró volt és egyik legkedvesebb tagja a Kossuth utcai régi híres Kispipa asztaltársaságának, melyet előbb a boldog emlékü Papp Gyurka bátyánk, majd ma is élő Kemény Jancsi barátunk látott el a magyar konyha és magyar pincze válogatott étkeivel és italaival, — midőn is a szellemes uri emberekből alakult asztaltársaság élén az öreg Vay gróf, a délczeg Bodossy Pali bátyánk és a nagy idők még több más rokonszenves tagjai szerepeltek. És az érzékenylekű Bodossy és Vass Anti különösen értették egymást. . . . Később csakugyan Vass Anti is írta meg több tárczazikkelyben a Pali bátyánk, a volt honvédvadász főhadnagy, szabadságharczbeli érdekes, becses visszaemlékezéseit, melyeket az öreg Pál ur, a fehér asztal melletti merengések közben, zamatosan beszélgetett el Vass

láttak a maguk hite és a keresztyén felfogás között olyan szembeszökő különbséget, mint p. o. a rómaiak, kiknek vallásából a keresztyénség fellépése idejében már ugyszólván teljesen kivesszett a szellemi tartalom. 1157-ben mégis sikerült IX. Erik svéd királynak a pogány finnek erejét megtörni, a keresztyénséget rájuk erőszakolni; s az egész finn népet a svéd művelődés áldásos befolyásával annyira áthatotta, hogy 1362-ben maguk a finnek is teljesen belenyugodtak, mikor országukat svéd tartománynak (deklaráltak) jelentették ki. A svédek megbecsülték a finnek mindvégig, kulturájuknak minden áldásában részesítették s úgy tekintették őket, mint testvéreiket, kikkel együtt egyenlően birják országukat. Talán a svédek részéről tapasztalt ez eljárás volt az oka, hogy ettől kezdve a finnek meg sem kísérelték sok ideig politikai önállóságuk kivívását, sőt az erre kínálkozó alkalmat többször visszautasították, megelégedvén nemzeti egyéniségök épségével, melyet a svédek részéről semmi veszedelem, legalább erőszakos veszedelem nem fenyegetett. Talán teljesen összeolvadnak a svédek a finnekkel, ha az öntudatra ébredt orosz nagy hatalom a Balti tenger birásáért, mely finnországi birásával össze van kötve, rá nem veti szemét az ezer tő országára, ahogy finnországot nevezni szokták.

1293-tól kezdve, egész 1808-ig szakadatlan háboru folyt orosz- és svédország között finnországi birtokáért, ami azt mutatja, hogy mindkét fél rendkívül fontosnak tartotta magára nézve a kis ország megnyerését. Ez ötszáz éves küzdelemben, mely annyi vérrel áztatta a kis haza földjét, a finnek szenved-

Antalnak, kit különösen szeretett éski kitüntetett bizodalmasa volt.

Sajnálhatjuk, hogy ezután a lelkiismeretes bírót a hivatalos teendői elvonták az irástól, melynek pedig első nyomtatásban jelent hazafias munkájával is hivatott, igaz magyar lelkű, mély érzésű munkásának bizonyult. . .

De írjak még valamit?

Mást nem irhatok, minthogy a mennyire előrehaladásán örvendünk, annyira fájjaljuk kényszerű távozását. Hü barátai és tisztelői nevében a boldog viszontlátás reményében bucsuzom a beregi kuruczok egyik méltó sarjától.

Szabad Hajdu.

NAPI HIREK

Bőjtí istentisztelet.

Az ágost. hitv. evang. templomban szerdán d. u. 4 órakor bőjtí istentisztelet tartatik.

Főiskolánk ifjusága a katonai javaslatok ellen.

Az osztrák szoldateszkanak a magyar nemzet megfojtására irányuló erősítését célzó javaslatok ellen az egész ország közvéleménye felzudult. Orczápirulás nélkül nem nézhetjük azt, hogy mikor a honvéd tüzérség felállításáról van szó: akkor sem ember, sem pénz nincs; hanem mikor az összmonarchia egységét képviselő németnyclvü, osztrák

tek legtöbbet, akik kitaróan a svédekkel harcoltak egy sorban. Eredménye az lett, hogy finnországi visszanyerte rég elvesztett politikai függetlenségét, önálló nagyfejedelemséggé lett. Az ötszáz éves küzdelemben ugyanis az oroszok győztek. Akkori uralkodójuk, I. Sándor cár belátta azonban, hogy finnországnak Oroszországba való bekebelezése egyenlő jelentőségű volna a küzdelem folytatásával, mert az elkészerített finnekben a svédek mindig hűséges segítő társat találnának. El kellett tehát idegeníteni a finnek a svédektől s megnyerni Oroszországnak. S ezt egy ügyes sakkhuzással meg is cselekedte. A legyőzött finneknek, kik a bekebelezést várták, 1899-ben nagylelkűen (?) kijelentette, hogy finnországot az orosz cár nagyfejedelemsége alatt önálló országgá teszi, a finneknek teljesen szabad alkotmányt ad külön országgyűléssel, külön herczeggel és pénzügygyel. 1889. márczius havában gyűlt össze a finn országgyűlés Porvoo városában, mely országgyűlésen maga a cár is megjelent s március 27-én aláírta azt a híres hitlevelet, melyben kötelezi magát, hogy az ország ősi vallását (a finnek ugyanis a reformációt elfogadván egytől-egyig ág. ev. vallásuk), törvényeit és kiváltságait szentül megőrzi. Az orosz cár ez ügyes politikai ténynyel teljesen megnyerte magának a finnek, kiknek függetlenségök megadásával legszebb álmukat váltotta valóra.

((Folyt. köv.))

érzésű, s a magyar nemzetet uton-
 utfélen gyalázó, sértő sőt németiségét
 kirívóan hangoztató osztrák hadsereg
 erősítéséről van szó: akkor a magyar
 honvédelmi miniszter, (!? ha ugyan
 magyarnak mondható) kardoskodik a
 legjobban, hogy csak erősítsük azt a
 hadsereget, mert hiszen az védi majd
 meg a magyar hazát! meg az fogja
 szolgálni a mi nemzeti érdekeinket!?
 És milyen csodálatos, hogy a magyar
 nemzet nem tudja belátni a közös
 hadsereg fejlesztésének nagy nemzeti
 fontosságát, sőt oly bárgyu, hogy még
 erőszakkal is megakarja akadályozni
 ezt a fejlesztést! Bizonyára bámulnak
 ezen odafenn Bécsben és csodálkoznak
 — no meg mérgelednek, hogy az
 összmonarchiának ez a hitvány pro-
 vincziája, még fel meri a száját tátani,
 sőt ugye lehet, megakadályozza ezt a pom-
 pás tervet, mely évenként csak egy-
 néhány tizezer munkás kéznek a ter-
 melő munkától való elvonásába s
 viszonzásul egynéhány millióskának
 a katonai Moloch szájába való dobálá-
 sába került volna. — Dictum-factum:
 a magyar nemzet megmozdult; 36 évi
 édes álom után ébredt arra a szomorú
 tudatra, hogy öt ugyan a haza bölcse
 alaposan becsapta, vagy hogy szebben
 fejezzük ki magunkat: a kiegyezés
 fejlesztésében és fejlesztettségében
 bizók csalatkoztak, hiszen még a mi
 1867. óta a kiegyezés tárgyában történt:
 az hazánkra nézve mindig visszafel-
 dés volt. Csak most — fájdalom elég
 későn — jut a magyar közvélemény
 arra a szomorú meggyőződésre, hogy
 az a lejtő, melyre lidérczfény által
 csalogatva jutott: az önkényuralomhoz
 vezet. Megállani e lejtőn s visszafordul-
 va felküzni ismét az alkotmányos
 független Magyarország alapjáig: kinos
 és nehéz küzdelem lesz. De meg kell
 történnie. Az a politikai vadházasság,
 melybe beleerőszakoltak bennünket:
 nem tarthat örökké. Alapja nincs egyik
 félnek sem a vérben, szívében, s ezt
 nem lehet beléjük oltani. Egészsége-
 sebb, tisztább politikát kívánunk, pak-
 tumokkal nem kötözik már be a nem-
 zet szemét; minden igaz magyar látja
 azt a hamis játékot, melylyel minde-
 nünket elakarják nyerni. Le az álarcz-
 czal, legyen világosság. Megmozdult
 most az egész magyar nemzet, vár-
 megyék, városok, sőt maga a főváros
 is, hogy visszautasítsák azt a követel-
 lést, melylyel ismét lejjebb akarnak ben-
 nünket tolni a lejtőn. Silyenkor elma-
 radhatna-e a tiszta magyar, hazafias
 érzésű debreczeni ifjuság? szabad len-
 ne-e neki távol maradni e mozgalom-
 tól? nem! Tennie kell, tenni fog! —
 Szerdán d. u. 5 órakor tartandó gyü-
 lésen kifejezést fog adni érzelmeinek,
 s hogy véleménye milyen lesz: kétsé-
 ges nem lehet.

P. G.

Az erdélyi testvérek üzenete.

A nagyenyedi függetlenségi kör haza-
 fias és lelkes táborából egy levelet és a le-
 vélhez mellékelve gyújtó hangú kézirat
 vettünk a postával. A levelet alább közöl-
 jük, a becses kézirat, melyet az enyedi
 kör elnöke és titkara apárt kör megbízásából
 fogalmaztak, küldtek minékünk, mint haza-
 fias felhívást az összes független körökhöz
 és polgárokhoz, lapunk irányzikként köz-
 zöljük. A katonai javaslatok merénylete el-
 len feltámadt általános nemzeti közérzule-
 nek. Az enyedi testvérek cikkét ajánljuk,
 vegyék becsületes lelketekbe. A hozzánk
 intézett levél pedig így hangzik:

Igen tisztelt Szerkesztőség!

A mellékelt és az ország összes füg-
 getlenségi köréhez intézett felhívásunkat
 azon tiszteletteljes kéréssel küldjük meg,
 hogy szíveskedjen azt b. lapjában — mely
 a magyar nemzeti jogok védelmében min-
 dig, de különösen a legutóbbi hetek alatt
 olyan szent és hazafias kötelességet telje-
 sített és teljesít — lehetőleg egész terjedel-
 mében közreadni. Az egyes függetlenségi
 köröket külön nem keressük fel, csupán
 ilyen uton s épen azért, hogy mindnyájan
 tudomást vehessenek róla, ismételtén kér-
 jük, szíveskedjen lehetőleg a legközelebbi
 számban egész terjedelmében közölni fel-
 szólításunkat. Hazafias tisztelettel Nagy-
 enyed 1903. febr. 28. Zayzon János titkár.

Tiltakozó népgyűlés Nyiregyházán.

Szabolcsvármegye szomszéd szekváro-
 sában, a kies Nyiregyházán sem nézik tét-
 lenül a képviselőházban vívott nagy nem-
 zeti küzdelmet. Az osztrakság és az osztrák
 czimborák ezen újabb merényletet a nemzet
 ellen, mellyel alig harminczöt év alatt közel
 harmadfélezer millió koronát dobattak ki a
 nemzetre idegen, a nemzetet semmibe nem
 vevő seregbe. A nyiregyházi népgyűlés elő-
 készítő bizottsága f. hó 8-án, vasárnap dél-
 előttre hirdeti a városháza udvarára (kedve-
 zőtlen idő esetén a Korona szálloda nagy-
 termében) ezt a tiltakozó népgyűlést, mely-
 nek a programja a következő: 1. Elnöki
 megnyitó. Tartja Beniczky Miksa ur. 2. A
 katonai javaslatok. Ismerteti Benes László
 országgy. képviselő ur. 3. Esetleges felszó-
 lalások. 4. Határozati javaslat a tiltakozó
 felirat felterjesztése tárgyában.

Második történeti hangverseny.

Debreczeni öreg dalárdánk az összes
 hazai dalárdáknak felé emelkedett, példát
 mutatott a történeti hangversenyek rende-
 zésével. Művészeti, történeti szempontokból
 egyformán becses, érdekes és páratlan ez a
 vállalkozás, mely a bűbájos magyar meló-
 diákkal a kuruczvilág küzdéseit, kesergéseit,
 örömet, diadalát és győzelmét eleveníti meg
 előttünk, gazdag magyar érzésekkel terme-
 kenyitve meg lelkünket. Ezen, immár II. ik
 történeti hangversenyét, mely a kuruczvilág
 harmatos költészetét öleli fel, holnap, azaz
 szerdán este rendezi a nagy dalárda a Bika
 dísztermében. Hisszük, hogy a dalárda e
 művészeti, mint nemzettörténeti szempont-
 ból páratlan és dicséretreméltó vállalkozását
 is tüntető megjelenésével tünteti ki a köz-
 gyűlés.

Személyi hír.

Puky Gyula főispán tegnap Buda-
 pestre utazott, honnan csak holnap
 délben tér vissza.

A főjegyző beteg.

Vecsey Imre főjegyző gyengélkedik és
 emiatt pár napig otthon marad.

A finn estély rendezése.

A színházban e hó 20-, 21-ik napján
 rendezendő finn estély ügyében a szűkebb
 körű rendező bizottság szombat délután a
 városháza könyvtár szobájában ülést tart.

Pályázat az erdőgyakornoki állásra.

A városi erdőmesteri hivatalnál egy
 gyakornoki állás üresedett meg. Ennek az
 állásnak betöltésére most pályázatot hirdet-
 nek. A pályázatok beadásának határideje
 márcz. 26.

Egyleti közgyűlések.

A debreczeni dalegylet márczius hó
 8-án, vasárnap délután 3 órakor tisztújító
 közgyűlést tart a városháza nagy tanács-
 termében. Az öreg dalárdának ez már XL-ik
 évi rendes közgyűlése. — A debreczeni iz-
 raelita szent egylet szinte f. hó 8-án, vasár-
 nap délután 3 órakor tartja meg évi rendes
 közgyűlését, melynek fontos tárgyai vannak.
 Egyidejűleg értesítettnek a hívek, hogy f.
 hó 5-én, délután 5 órakor a Deak Ferencz-
 utcai, mint a Pásti-közi izraelita templom-
 ban gyászistentiszteletet tartanak.

Bezárják a népkonyhát.

A tavaszi idő közeledik, a megélhetés
 könnyebb és a szegény ember ilyenkor már
 biztosabban juthat kereset forráshoz. A
 népkonyha, mely olyan áldásos ténykedést
 fejtett ki a télen át, nagy segítségükre volt
 a szegényeknek, kik most már gyéribben
 is látogatják. A jótékony nőegylet, mely a
 népkonyhát vezette, elhatározta, hogy most
 már bezárja. Az elnökség határozata szerint
 a népkonyhát e hó 8-án vasárnap zárják
 be, mely alkalomra a városi tanácsot is
 meghívták.

Az öreg honvédek bálja.

Márczius 15-én, a nagy tavasz idusának
 évfordulóján rendezik szokásos évi báljukat
 az öreg honvédek az „Otthon“ termében. A
 nagy évforduló ünnepi jeleneteit mi sem
 fejezheti be méltóbban, mint a feltámadás,
 ez élő tanuinak mulatsága, akiknek megadta
 az Isten mindazt, mit embernek megadhat.
 Látták annak a fenséges hajnalnak a hasa-
 dását, melynek sugara ma is lelkesítőnk,
 küzdöttek abban az egetvivő küzdelemben,
 melynél nagyszerűbbet alig örökölt meg
 meg a történetírás muzsája, és megadta
 nekik, hogy öreg napjaikat megérdemelt
 nyugalomban, ifju kedélyvel töltsék, mely
 ifju kedélynek legesattánósabb bizonyítéka
 éppen ez az évente rendezett multság, a
 melyre Debreczen hazafias polgárságának
 figyelmét felhívni bizonyára felesleges.

Helyreigazítás.

A függetlenségi párt derék pénztárnoka,
 Pongó Lajos ur, azon helyreigazítást küldte
 be a „Debreczen“-hez, hogy a felülfizetők
 között a Varjassy János neve (4 kort fize-
 tett felül) tévesen Városi Jánosnak lett szed-
 ve. Készséggel igazítjuk helyre a téve-
 dést.

A Rickl Antal esete.

Most midőn Benedek János országgyü-
 lési képviselő, a hőszörményi hajduk sze-
 retett képviselője, több mint három óras
 hosszú nagyhatású beszédében kibeszélte a
 tegnapi ülést, a beszéd folyamán számos
 oly jelenet fordult elő, mely élénkséggel

magával ragadta a t. házat Ilyen volt a Benedek összecsapása a jó öreg Szalacz Gyula volt aradi podesztával, majd pedig Münnich Aurél hozta zavarba. Ugyanis a katonai szellem jellemzésére éppen a Münnich Aurél sógorának, a Debreczenben köztisztelt, becsült, népszerű Rickl Antalnak, a gazdasági egyesület derék elnökének az esetét hozta fel, mely Rickl Tónival, a közbeszéd szerint, huszárönkéntes korában történt volna meg, így mondván Benedek:

— Hivatkozom Rickl Antalnak, Münnich sógorának esetére, akit önkéntes korában, amikor egy őt kérdőre vonó felebbvaló tisztjének azt felelte „katonai becsületemre mondom“, — a tiszt kikapta azt vágta oda neki, hogy csak tiszt becsület van. Hiába mentek panaszra az önkéntesek, nem kaptak elégtételt ezért a nyilatkozatért.

Münnich Aurél: Eddig még nem tártam erről semmit. (Derűtség.)

Kubik Béla: Ugy-e, az őrnagyi becsület az már valami?

Benedek János: kérdezze meg a sógorától, az bizonyosan emlékezik még rá.

Münnich Aurél (lemondóan általános derűtlenség között): Elhiszem! Elhiszem!

Rákóczi emlékünnap Hajduszoboszlón.

A derék független magyar szellemben szerezett „Független Hajduság“ című lapársunk azon dicséretes hírt közli, hogy Hajduszoboszló hazafias közönsége emlékünnapot tart II dik Rákóczi Ferencz dicső emlékezetére. A tevékeny Kossuth-kör rendezte a polgárság zömének részvételével ezt a hazafias ünnepet, még pedig márczius hó 29 én este 6 órakor. A Kossuth kör a nagy dalárdát és iparos dalkört is felkérte ez ünnepen való részvételre. mely alkalomból mindkét dalárda tisztán Rákóczi korabeli dalokat fog énekelni. És mint lapársunk írja: „Nagyban emelni fogják az ünnepegyényét és méltóságát ezenkívül dr. Baltazár Dezső ev. ref. lelkész ünnepi szónoklata, Szabó Antal vallásnár lelkes szavai és Kovács Gyula, a mindnyájunk által szeretett egyenes jellemű országgyűlési követnek hazafias zárószavai. Az ünnepegyény reggelig táncz fogja követni. Német nóta nem kerül sorra egy sem.“

Czipészek bálja.

A debreczeni ipartestület czipész szakosztálya 1903. Márczius hó 8-án vasárnap az ipartestület disztermében (Simonffy-utca 1. szám alatt II. emelet.) a folyó évben debreczenben tartandó országos czipész szakkongresszus és kiállítás javára felolvasás és tánczal egybekötött záártkörű házi estélyt rendez. Előre váltott jegyek ára 1 korona. — Este a pénztárnál 20 fillérrel több. Izletes ételek és italokról szolid kiszolgálás mellett gondoskodva van. Kezdeté 1/28 órakor. Jegyek előre válthatók: Weidner Gusztáv, Cziczó Lajos, Réthy György és Széplaky József urak üzletében, valamint a rendező-bizottsági tagoknál. Felülfizetések a nemes cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kéretnek a hölgyek egyszerű öltözetben megjelni. Zenész: Kiss Gyula hírneves zenekara. Táncz viradig.

A koldusdiák

bájos zenéjű daljátékot, melynek régösmert, de mindig üde, kedves, bájos zenéje ifjúságunk első ábrándait eleveníti fel, megismétlik. Helyeseltük ezt. A koldus diákhhoz hasonlóan sikerült, összevágó előadást rég adott elő a társaság. A közönség zúfolt házzal fejezte ki érdeklődését az előadott darab és előadók iránt. A jeles ének művésznő R. Réthy Laura és a bájos Felhő

Rózi most is fellépnek és Ollendorf ezredes szerepében Szilágyi Dezső, mint vendég, mutatja be újból szép képességeit, gyakorlott, kiforrott művészetét méltó keretben.

Nyilvános nyugtázás.

A debreczeni ev. ref. főgimnázium önképzőkörének 1903. Február hó 22-én tartott Rákóczi ünnepélyén felülfizetni sziveskedtek: Jánosi Zoltán 2 kor, Dr. Nagel Zsigmondné, Bogdán Zsigmondné, Olah Imre, Dr. Kardos Albert 1—1 koronát. — Fogadják e helyen is a rendezőség köszönetét. Az ünnepély jövedelméből 50 koronát a Rákóczi szobor-alap javára Kassa város polgármesteréhez, 30 koronát a főgimnáziumi Zenekörnek juttattunk.

Öngyilkos gazda.

Balázs Gábor vámospécsi gazda már régebben elmebajban szenvedett. Folyton felügyelet alatt tartották, mert félték, hogy öngyilkosságot követ el. Tegnap azonban véletlenül megesett, hogy egyedül maradt a szobában. Fia, ki felügyelt rá, később visszatérve, rémülten vette észre, hogy apja a földön nagy vértócsában fekszik. A szerencsétlen ember borotvával metszette el nyakát és elvérzett.

Beégett fűszerkereskedő.

Tegnap este 9 órakor kigyuladt a Csapó utca sarkán Rosenthal Jenő tulajdonát képező fűszerkereskedés. A tüzoltóság mikor helyszínére érkezett, az üzlet lángokban állott. Az állványok csak úgy reccogtak, ropogtak. A tüzoltóság lokalizálta a tüzet. A bolt biztosítva volt. A tűz keletkezésének oka ezideig még ismeretlen. A rendőrség ma tartja még a vizsgálatot az üzletben.

Eötvös Károly — felségsértő?

A Pesti Napló írja: a tegnapi népgyűlésen, amelyet a Vigadóban a katonai javaslatok ellen tartottak, egy érdekes incidens történt, amelyről csak az elnöki emelvényen levők vehettek tudomást s amely ma élénk megbeszélés tárgya volt a képv. Amikor Eötvös K. összehasonlítást tett az 1848. és a mai állapotok között V. Ferdinándról ezt mondta: „volt Bécsben egy hülye király, valóságos hülyeember, aki azt sem tudta, mikor van reggel, mikor van este, az uralkodott Magyarország fölött és uralkodott Ausztria fölött.“ stb. A jelenvolt rendőrtisztviselő halkan azt követelte dr. Vázsonyi Vilmostól, mint a népgyűlés elnök-től utasítsa rendre Eötvöst ezekért a kifejezésekért. Vázsonyi vonakodott ezt megtenni s azt mondta, hogy Eötvös mindenkor helyt áll a szavaiért. Erre a rendőrtiszt azt felelte, hogy jelentést fog tenni a dologról felsőbb helyen s Eötvöst esetleg királlysértésért perbe fogják.

A Debreczeni Ipar- és Kereskedelmi Bank

márczius 1-én vasárnap tartotta ez évi rendes közgyűlését. Az igazgatóság előterjesztései egyhangúlag elfogadtattak s úgy az Igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak a felmentvény megadatott. — A majdnem 30.000 koronára menő tiszta nyereségből az ezidei részvény szelvények a tavalyi 6 koronával szemben 10 koronájával váltattak be. — Újból megválasztottak az Igazgatóságból sorrend szerint kilépő Sesztina Lajos és Muraközy László urak, a felügyelő bizottság-

ba pedig Leszkay Ferencz ur választott be. Sesztina Lajos ur azonban — kinek a bank az idén ünnepelte 80-ik születésnapját — 35 éves működése után az igazgatói állást elvállalni tovább nem volt hajlandó s így az újabban megejtett választáson az igazgatóság tagjává egyhangúlag Sesztina Jenő urat választották.

Találmányi versenypályázat.

A „Feltalálók Országos Egyesülete“ pályázatot hirdet találmányokra. A pályázat célja. A „Feltalálók Országos Egyesülete“ e pályázattal azt a célt tűzte maga elé, hogy a nagy közönség egy sor kiváló találmánnyal ismerkedjen meg, a melyek hivatalos lesznek bebizonyítani, hogy a magyar feltalálók is tudnak helyes, jó és praktikus találmányokat csinálni. Ezideig a magyar feltalálók találmányait nem vették elég komolyan azok, kiknek módjukban lett volna azok hasznosítását elősegíteni, de kapva-kapnak a legesekélyebb találmányon is, ha az külföldről került be hozzánk. — A pályázat tárgya. A pályázat tárgya egy olyan tömegaru gyanánt forgalomba hozható közhasználati cikk, mely belföldi anyagból előállítható. A pályázat feltételei 1. Csak ipari és kereskedelmi becsü találmány jöhet tekintetbe. 2. Kivántatik, hogy a találmány feltétlen újdonság jellegével bírjon és a német birodalmi szabadalmi hivatal újdonság tekintetéből való vizsgálatát kiállja. (Magyarországon nincs újdonsági elővizsgálat.) 3. A pályaművek 1903. aug. 1-ig a „Feltalálók Országos Egyesületéhez“ Budapest, VII., Wesselényi-utca 41. sz. küldendők be. 4. A pályabírósság összeállításáról a szakörök bevonásával a Feltalálók Országos Egyesülete gondoskodik. 5. Első díj az Egyesület által kieszközölendő ingyenes világszabadalom (8 államra), második díj ingyenes magyar és német szabadalom. 6. Ha a pályázaton nem találtak a feltételeknek megfelelő találmány, a mit a pályabírósság kétharmad szavazattöbbséggel dönt el, úgy a pályázat megismételendő. 7. A pályabírósság legalább a magyar és német birodalmi szabadalommal már biztosított találmányokat veszi csak bírálat alá. Minden találmány a törvényes védelem megszerzéséig a legszigorubb titoktartásban részesül. — Az összes, már szabadalommal védett találmányokat nyilvánosan kiállítja a „Feltalálók Országos Egyesülete.“ A kiállítás letelte után a műveket a pályázók visszakapják elismervény ellenében. 8. A díjazott találmányok feltalálói egyébként teljesen birtokában maradnak tulajdonjoguknak. Budapest, 1903. márczius 4. A Feltalálók Országos Egyesülete.

A hóhér és a fizetésemelés.

Minekutána Bali Mihály „halálos ítélet végrehajtó“ rendes állami alkalmazott, hát ő is részesül a fizetésemelés örömeiben. A hóhérnak rendes évi fizetése 900 kor, amelyhez még 100 kor. lakpénz jár. A törvényjavaslat szerint Balinak 100 kor. fizetésre lesz jussa, emellett mellékjövedelmei is megmaradnak, feltéve, hogy hivatalos működésére tél nyílik. Abba a faluba, — amelyben Bali Mihály lakik, szintén eljutott a fizetésemelés híre, aminthogy arról is tudomást nyertek, hogy a törvényjavaslattal az állami tisztviselők legeslegnagyobb része nincs megelégedve. Így történt, hogy a hóhért megkérdezték, vajjon nem kevesli e a fizetésemelést, amire Bali csöndes flegmáival ilyen felelt: „Én megelégszem s csak azt kívánom, hogy sok akasztást adjon az Isten.“

Társasestély.

A debreczeni könyvnyomdászok szakszervelete kitűnően sikerült társasestélyt rendezett márczius hó 1-én (vasárnap) a „Bika” szálloda kis éttermében. A terem már fél 8 órára teljesen megtelt s kezdetét vette a magyaros vacsora, amely Németh András kitűnő konyhájának dicséretére vált. Vacsora alatt — természetesen — felköszöntőkben sem volt hiány, melyek közt a leghatásosabb volt Péntek István verses felköszöntője, melylyel kis füzetalakjában minden jelenlevőt meglepett a figyelmes rendezőség. Tíz óra körül tánczra perdült a fiatalság és jókedvvel járta egész a reggeli órákig.

Ez a családi jellegű mulatság biztossal sikerült. A jelenlévők közül a következők neveit sikerült feljegyeznünk:

Erdélyi Istvánné, Popovits Bazilné, Keszler Vilmosné, Varakozó Gyulané, Péntek István, Györes Ferenczné, Margulesz Ferenczné, Fabián Istvánné, Takács Sandorné, Péntek Lajosné, Karabélyos Zoltánné, Boros Józsefné, Dózsa Györgyné, G. Szabó Kalmánné, Sinay Gyulané, Walbermann Henrikné, Nagy Józsefné, Péntek Róza, Bódes Mariska, Kálmán Róza.

A székely társaság alakuló közgyűlése.

Debreczen ifju egyesülete, a Székely társaság, miután a miniszter alapszabályait jóváhagyta, vasárnap tartotta meg alakuló közgyűlését Pünköszt Ferenc elnöke alatt. Az elnöki megnyitó után Vántsa György jegyző olvasta fel a titkári jelentést, majd a pénztárosi jelentést olvasták fel, továbbá a Székelybarról szóló jelentést, melynek anyagi eredménye ismeretes. A társaság vagyoni állománya 654 korona. A közgyűlés elhatározta, hogy a Bazar megteremtése és működése körül szerzett érdemeikért Puky Gyula főispánnak, Bethlen Sarolta grófnőnek, a közreműködőknek, a fűzetnek írásosan mond köszönetet. Székely Ferencz felügyelőnek pedig, a ki lelke volt az egész akciónak, a közgyűlés hálás köszönetet szavazott. A társaság alapszabályait is ki nyomatatta már. A tárgysorozat utolsó száma a tisztújítás volt. Elnök lett egyhangulag Pünköszt Ferencz műszaki tanácsos. Alelnök Székely Ferencz felmérési felügyelő. Titkár Harmath Gergely főreáliskolai tanár. Jegyző Gal Zoltán hírlapíró. Pénztárnok Donogán István nagykereskedő. Ellenőr: Gyöffy Aladár. Választmányi tagok: Aczel Geza, Balogh Zsigmond, Barta Ferencz, Bardos Géza, Bészler Karoly, Bíró Géza, Csath Zsigmond, Csiky Lajos, Dobiecky Sandor, Géressy Kálmán, dr. Kardos Albert, Kovács Antal, dr. Körössi Kálmán, Lackó Karoly, Lestyán Adorján, dr. Nagy Lajos, P. Nagy Zoltán, Oláh Karoly, Péter József, Polgar Zsigmond, Rónesik Lajos, Somossy László, dr. Szántó Samu, Szávay Gyula, dr. Tüdös János, Vantsa György, dr. Varga Lajos, Wolaffka Antal, Zimmermann Gyula és Zoltai Lajos.

A népkonyhára érkezett adományok.

Debreczen város újévi váltság czimen 405 kor. 20 fil. Halász féle asztaltársaság febr. 14-iki batyumulats. 80 kor. 29 fil., Közgazd. bank 60 kor., Szikszay Lajos építész, Sesztina Jenőné 10 — 10 kor., Béressy Samuelné 4 kor., Brunner Edéné 2 kor., Karolyi Sandorné 12 liter paszuly, 1 véka krumplic. Együttal köszönettel nyugtázom a Közgazdasági bank 50 kor., Sesztina Jenőné 10 kor. adományát a nőegyl. árvaház részére. Debreczen 1903. febr. 28. Szücs Kálmán.

A debreczeni ügyvédi kamara

1903. évi márczius hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor a kamara hivatalos helyiségében, Debreczenben, évi rendes közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Az évi jelentés tárgyalása. 2. Dr. Kovács József ügyvéd indítványa. 3. A mult 1902. évi zarszámadás felülvizsgálása. 4. A folyó 1903. évi költségelirányzat megállapítása. 5. Behajthatatlan tagsági díjak törlése tárgyában választmányi jelentés. Debreczen, 1903. február 20-án. Márk Endre, kamarai elnök.

Ló- és szekérösszeírás Debreczenben.

A nagyméltóságú m. kir. honvédelminiszter urnak 1902. évi rendelete folytán a lovak- és szekerek összeírása foganatosítandó lévén, felhivatnak a város érdekelt lakosai, hogy lovaikat, szekereiket és kocsijaikat 1903. évi márczius 1-től kezdve bezárólag márczius hó 30-ig a Csapó-utca 33-ik számú háznál (tűzoltó laktanya) mindenkor reggeli 8 orától 12 ig a kat. ü. oszt. által adandó — bejelentési lapokon bejelenteni, illetve bemondani el ne mulaszták, mivel a mulasztók az 1873. évi XX. t.-c. végrehajtása iránt kiadott miniszteri utasítás 3. §-a értelmében minden mulasztás után 20 k. terjedő s a szegény alap javára fordítandó bírsággal fognak büntettetni és utólagos bejelentésre is kötelezettek. A bejelentés alól fel vannak mentve: 1. Az allami lótenyésztési intézetek lovai. 2. A katonai igazgatás lovai s a tényleg szolgáló katonatisztek azon saját lovai melyekre szolgálattal ellátására szükségük van. Deb. 1903 január hó. — A városi Tanács.

Hitközségi választás.

A debreczeni aut. orth. izr. hitközség márczius hó 1-én ejtette meg előjáróságának megválasztását. Megválasztottak Stark Ignác elnöknek, Klein Ignác alelnöknek, közfelkiáltással; Gyémánt Salamont pénztárnoknak, Schwarcz Fülöp ellenőrnek, Jungreis Jakab és Veinberger Bernát egyházigazdónoknak, Kohn Sámul, Stárk Marton, Gelberger Dávid, Péterfi Benő és Friedmann Ábrahám tanácsnokoknak.

Az ág. ev. filléregylet theaestélyére

ételek, italokban a következők voltak szívesek adományokkal hozzájárulni: Harmath Gergelyné, Keller Sandorné, Nagy Karolyné, Zimmermann Gyulané, Mayer Ottóné — Hutfless Katalin, Badanovits Béláné, özv. Molnár Mórinczné — Ring Mária, Bayer Ferenczné, Schwarcz Henrikné, Thieszen Artúrné, Gréf Józsefné, özv. Faludi Oszkárné, Zellingner Edéné, Hetényi Kovács Jánosné, Stenczel Lajosné, Ujvári Istvánné és Borus Boriska (Kölcse) Rajes Lajosné, Hathazi Ferenczné, Vásári Andrásné, Tamási Béláné Budaházy Miklósné, Ormós Gáborné, Lamprecht Frigyes, Schmidt Ágostonné (10 kor.) Telekiné (8 kor.), Falk Alice (2 kor.), Géresi Imre (Máramarosszigetről 2 kor.), Dr. Popper Alajosné, Riesz Lipót. Fogadják becses adományaikért az egylet részéről a leghálásabb köszönetet.

SZÍNHÁZ.**Műsor:**

Kedden „B” bérletben: Bacsányi. Szerdán: „C” bérletben Koldusdiák. Operett.

Csütörtökön: „A” bérletben Bob herceg.

Pénteken: „B” bérletben Bob herceg.

Szombaton: „C” bérletben Bob herceg.

Vasárnap délután: a Bányamester. Operett.

Este: Machbet, tragédia.

Ján—Marián.

Reményi szokta volt mondani, mikor egy-egy világot bejáró körutjáról Chicágóba haza érkezett (mert az utóbbi időben ott volt rendes lakása): „Bizony fiuk kicsiny ez a sárteke, kicsiny mint egy dióhéj.”

No hát ha kicsiny is, a rajta lakók között még mindig van olyan lény, a kinek szívében igaz szerelem lakozik. Ez a lény a csodaifju Jan Kubelik, a ki hegedűjátékával már elbajolta az egész világot.

Nem régen még Amerikában aratta a babért és a dollárokat, legközelebb a bécsiéket hódította meg.

Mint az összes magyar osztrák lapok írják Bécsben találkozott Széll Farkas táblai tanács elnök bámulatos szépségű leányával Mariánnal és visszaemlékezve azon reggelire, melyre debreczeni koncertje után való nap volt hivatalos a tanácselnök házához, felebredt szívében a három év óta lappangó szerelem és eljegyezte a szép Széll Mariánt, a ki különben a Csáky grófné nevet törvényesen viseli, daczára, hogy el van férjétől Csáky gróftól választva.

Ez a hír mindenkit meglepett, de legjobban feltűnt az, hogy csak egy év mulva kelnek egybe, bizonyára az impressáriójának még egy évre le van kötve.

Másik meglepetés, hogy Kubelik Bécsben palotát épített.

Teheti, van neki miből. De miért Bécsben? Miért nem Budapesten, vagy Debreczenben?

Hasson oda ez a csodaszép asszony, hogy a cseh fiuból magyar ember legyen. Hiszen a magyar születésű művészekből osztrákok, (Goldmark), poroszok (Joachim), sőt internacionálisok is lesznek, mint Liszt Ferencz volt.

Megteheti a szép Marianne, mert elbűvölő szépsége, megnyerő modora, bájos megjelenése, tüzes fekete szemei arra kvalifikálják, hogy nemsokára a világ legszebb asszonya legyen. Lola Montez óta ilyen szép csillag nem igen tűnt fel a világ társadalom egén. Lesz alkalma elég, hogy bámultassa magát, ha férjével majd világtörő ultra indu! Mig a concert podiumon Kubelik renek technikájú játékát fogják csodálni, valamelyik páholyban Kubelikné fogja bámulatba ejteni az embereket.

Mert a mi Mariánunk, csak mint Kubelikné fogja kimutatni, hogy ki ő. Puritán gondolkozásu apja nevelése alatt nem ragyogtathatta jeles tehetségeit. De majd a nagy világban! Német, francia, angol nyelv tudása nagy hasznára lesz.

Ezüst csengésű hangján ha megszólal és rá meri vetni valamelyik fejedeleme bűvölő szemeit, el lesz halmozva a Kubelikpár minden kigondolható elismeréssel.

Aztán a nyirettyüt is jól kezeli. — Bátran tarthatnak kettősben is előadást.

Egy szóval örülni kell az ilyen internacionális házasságnak.

Mikor olvassa az ember, hogy egyik másik nagynevű angol peer vagy francia vicom, rozsdásodó koronáját amerikai arannyal tisztogatja, önkénytelenül eszébe jut, hogy hát a mi mágnásaink miért nem látogatnak el Amerikába? Jó lovasok, ügyes társalgók, el tudnák mulatni a milliomos kisasszonyokat, a kik mellest megmondva nagyon műveltek is.

A magyarok nagyon maguknak való emberek; ki tehát a nagy világba látni, tapasztalni, nem itthon tespedni. Ha valakinek tehetsége van, képezze magát művésszé. Debreczenben nem egy nagy tehetség van, de itthon maradnak, legfeljebb műkedvelő előadásokon gyönyörködhetünk művészetükben.

Örülünk a mi szép Mar áunok ezen eljegyzésének, bármennyire czáfolja is a volt férjének a családja.

A csodaifjura nem hatottak a missek, madameoisellek és frauleinok) hanem beleszeretett egy olyan debreczeni magyar leányba, a kit mindnyájan bámulunk, szeretünk és becsülünk.

Yankee.

A Falk-gyár munkásainak táncmulatsága.

Már lapunk tegnapi számában is jeleztük, hogy a jeles Falk testvérek kefégyarának derék munkásai és munkásnői pompásan sikerült és néhány száz résztvevőtől látogatott bált tartottak szombat este, a Margit fürdő disztermében. Az ezen mulatságon résztvevő hölgyek tekintélyes hosszú nevsorát a következőkben adjuk. Jelen voltak:

Csiszár Sándorné, Nagy Mihályné, Szűcs Sándorné, Nagy Józsefné, özv. Szathmári Lászlóné, Nagy Ferenczné, Szegedi Gáborné, Cseki Istvánné, Rózsa Lajosné, Szatmari Jánosné, Lovassi Imréné, Boros Istvánné, Zöld Andrásné, Gerőcz Andrásné, Beres Istvánné, Szabó Jánosné, Fülöp Jánosné, Krasznai Istvánné, Tamás Jánosné, Balázs Lászlóné, Nagy Istvánné, Dudás Imréné, Gyarmathi Jánosné, Gyarmati Józsefné, Csólak Józsefné, Szurok Istvánné, Konrád Jánosné, Adorján Jánosné, Elek Ferenczné, Barna Györgyné, özv. Böszörményi Jánosné, Ropovicz Józsefné, Darcsi Józsefné, Nagy Józsefné, Varga Ferenczné, özv. Móre Jánosné, Kéri Jánosné, Kaszás Istvánné, Balog Imréné, Szilagyi Ferenczné, Mezei Sándorné, özv. Móre Istvánné, Oláh Sándorné, Túle Jánosné, özv. Bancsi Balintné, özv. Tóth Sándorné, Vas Péterné, Lovas Sándorné, Tóth Istvánné, Boda Péterné, Karsai Andrásné, Tim Jánosné, Diós Károlyné, Árva Istvánné, Nagy Jánosné, Tóth Béláné, Schwartz Dezsőné, Németi Istvánné, Győry Jánosné, Lukács Mihályné, Pal Jánosné, Porhammer Károlyné, Soos Gáborné, özv. Nagy Istvánné, Tóth Jánosné, Ungváry Józsefné, Laszió Mihályné, Kozma Mihályné, Szabó Sándorné, Lovass Imréné, özv. Köblös Istvánné, Suba Józsefné, Miskolci Andrásné, Papi Józsefné, Palóczy Istvánné, Szalontai Sándorné, Nagy Sándorné, Hevesi Andrásné, Török Istvánné, Tóth Istvánné, D. Nagy Lajosné, Oláh Lajosné, Krausz Mórné, Földi Sándorné, Székely Sándorné, Király Józsefné.

Leányok: Nagy Erzsike, Huszti Borbála, Julia, Nagy Mariska, Kerékjártó Julia, Nagy Esztike, Darti Róza, Szigeti Eszter, Szathmari Erzsike, Kiss Juliska és nővére, Csiki Róza, Nagy Juliska, Szegedi Esztike, Szegedi Zsuzsika, Kis Rózsika, Kis Esztike, Boda Mariska, Szatmari Erzsike, Barna Zsuzsika, Runnau Juliska, Lévai Mariska, Szepesi Juliska, Herli Erzsike, Boros Juliska, Boros Zsuzsika, Gyöngyösi Esztike, Gyöngyösi Mariska, Gyöngyösi Juliska, Gerőcz Juliska, Gerőcz Mariska, Beres Mariska, Török Juliska, Szabó Juliska, Fülöp Esztike, Krasznai Zsuzsika, Grell Rózsika, Uszó Zsuzsika, Uszó Erzsike, Tamás Esztike, Pette Zsuzsika, Bátor Annuska, Bátor Laura, Nagy Erzsike, Nagy Esztike, Gombos Rózsika, Kovács Juliska, Czollák Erzsike, Szu-

rok Mariska, Konrád Margit, Dosodik Mariska, és nővére, Kurtay nővérek, Adorján Mariska, Elek Erzsike, Barna Esztike, és Juliska, Böszörményi Juliska, Molnár R. Orosz Mariska, Vad Juliska, Kulcsár Mariska, Balogh Sárka, Nyári Esztike, Varga Rózsika, Móre Zsuzsika, Hari Erzsike és Mariska, Dersi Juliska, Kaszás Esztike, Balog Mariska, Nyitrai Mariska, Mezey Juliska, Géder Juliska, Szunyogh Mariska, Molnár Mariska, Papi Erzsébet, Kevesesi Ilonka, Palóczy Mariska, Kovács Mariska, Szegedi Juliska, Tóth Zsuzsika, Bakó nővérek, Vig Rózsika, Hevesi Juliska, Tóth Zsuzsika, Juhász Rózsika, Csege Juliska, Ferenczi Mária.

CSARNOK.

Ruth eljegyzése.

(Irta: May György.) 8.)

Fordította: **Biró Irén.**

Ruth elpirult és hallgatott.

Ők nem mehettek el egymás mellett közönyösen.

Traun sajátos izgatottságot érzett. Nem tudta ennek okát adni, s a fiatal grófra harította, kinek élénk, hóbortos lényé, az érettebb férfit bosszantotta. Ha ez a börtől kissé fölhevülve, kacagástól felizgatva, diákeletéből mindenféle adomát adott elő, a legjobb akarattal, Rudolf ajkába harapott és hallgatásba merült.

De figyelmessé lett, mikor a báró és felesége Barton kisasszonyt kérlelték, hogy még tovább időzzék nálunk, de ez öreg néjét emlegette, ki nélküle igen elhagyott, s tanítónői foglalkozása sem engedi meg a hosszabb szünetet.

Miért nem mondja, hogy völegénye várja, kérdezte magában Rudolf.

Még másnap is ezen gondolkozott, midőn a kora reggeli órákban a kertben járkált. A park csöndes volt, a szomszédos erdő még csöndesebb.

Rudolf hallgatózott, mintha a természet be akarta volna őt avatni titkába. Távoli, civilizálatlan országokban tett nagy utazásai fölköltötték benne a természet élete iránt az érdeklődést; csak ha egyedül volt érezte magát egynek a nagy mindenséggel, s ez egyesülés felemelte és ünneplés hangulatba hozta. Hogy kalapját levette fejéről, ez nem csak azért történt, hogy homlokát a hűvös szellőben fűrössze, mely

ezer virágkehelyből pompás illatot hozott feléje, ez érzékeny szívének önkénytelen hódolatavolt.

Beljebb ment az erdőbe.

Az út meredekebb lett. Mikor Rudolf kiért a sűrűségből, a dombon találta magát, melyen a kápolna állott.

Egy nő ült a fűben és rajzolt. Fölismerete Barton kisasszonyt, és közeledett hozzá, a nélkül, hogy ez észrevegye.

(Folyt. köv.)

A LEGUJABB

≡ tavaszi ≡

kosztüm és ruhaszövevény

meglepő szép választékban

megérkeztek.

Mintagyűjteményünk

I. évi márczius 2-től kezdve

a n. é. közönség rendelkezésére áll.

Bosznay J. és Társa

divatáruháza

DEBRECZEN, Kossuth-utca 5.

Vetni való

bükköny

I. minőségű.

Kapható

Berger Henrik cégnél.

Széchenyi-u. 21.

HIRDETMÉNY.

A Debreczeni Első Takarékpénztár 57-ik évi rendes közgyűlését

1903. márczius 15-én, d. e. 10 órakor

Debreczenben, saját üzleti helyiségének tanácstermében (2-ik emelet) tartja.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság jelentése és számadása az 1902. üzletéről és indítványa az évi nyereség felosztása iránt.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. Határozás e tárgyakban; az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
4. Az alapszabály 14 §-ának módosítása.
5. Igazgatósági 10 tag választása.

A mérleg és a nyereség felosztási javaslatot is tartalmazó igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések, a f. 1903. évi márczius 7-től fogva, a pénztár helyiségében — a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Alapszabályaink 26-ik §-a értelmében a közgyűlésen tanácskozási és szavazati joggal bírnak mindazon részvényesek, kiknek nevei 1902 decz. 31-ig bezárolag, a részvénykönyvbe bevezetettek.

— **Üfányomás nem díjazatik.** —

Boros Testvérek uridivat
árúházában

Divatos	Ruhakelmék, Selymek,	Divatos
Jó	Sefrek, Batisztok, Vász-	Jó
Olcso	nyak, Szőnyegek, Fügő-	Olcso
	nyök, Ágyterítő, Pipere	
	czikkek.	

Tölgyfa szőlőkaró

kapható míg a készlet tart **Hegedüs Emil** tűzifa raktarában nagyban és kicsinyben Miklós-u. 7.

Eladó Egy jókarban levő Bösendorfer zongora 60 frtért, több függő lámpa és egy tükrös fogas és esőernyő tartó, értekezhetni Miklós-utca 11.

T. iparos urak figyelmébe! Kovács köszönet, pozsonyi köszönet, (Kox) és faszenet legjutányosabban hához szállít Neumann és Weisz hatvan u. 5. telefon 205.

Sestakert I. járásban

egy nyilas szőlő csinos nyaralóval előnyös feltételek mellett eladó. Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Szöllősy Rezső ér-ottományi bérgazdaságában szarvas jószág részére legelő kapható.

Nagyerdei fürdő és vizgyógytelep. Gőz- és Kádfürdő.

A kádfürdő helyiségekben berendeztem az **összes specialis gyógyfürdőket**, u. m. :

Mor-vasláp fürdőket

specialis nőbetegeknek; vas jódos fürdőket, **vérszegény, sápkóros, görvényes, gyengén fejlett** stb. betegek és gyermekeknek és a legkülönfélébb bőrbajok ellen,

valódi kénes iszap fürdőt

csusz, rheuma és meghűléseknél, **fenyő fürdőt mellbetegek** részére. **Sós fürdőt a bőrbántalmak és nőibajok** ellen. Nevezett gyógyfürdők **orvosi utasítás és felügyelet mellett** készítettnek.

Gyógyfürdő jegyek csakis a pénztárnál kaphatók.

A fürdőbérlelő.

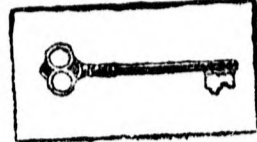
Schicht-szappan

Védjegy

szarvas

vagy

kulcs

legkiadósabb és azért a legolcsóbb szappan.

Minden ártalmas vegytéktől tiszta.

Mindenütt kapható!

A vásárlásnál különösen arra vigyázzunk, hogy minden darab szappanon a **Schicht** név és egy a fenti védjegyekből rajta legyen.

Egyedül valódi angol

Gyógyszerész A. THIERRY BALZSAM

Közegészségügyileg megvizsgálva és véleményezve.

Az üvegek felszerelése keresk. törvényszéki mintavédelem alatt áll.

E balzsam belsőleg és külsőleg használ: 1. Utólérhetetlen hatású gyógyszer a tüdőnek, a mellnek kóros bajainál, véget vet a fájdalmas köhögésnek s kigyógyít a legrégebb bajoknál is. 2. Kitűnő hatása van torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elűzi a hideglelést. 4. Meglepő gyorsan gyógyítja a gyomor szélgyörsöt s a tagrángatásokat. 5. Megment az aranyeres fájdalmaktól s kigyógyít a Hämorrhoidákból, szeliden mozdítja elő a székélést s a vér tisztulását, javítja az étvágyat s az emésztést. 6. Nagyszerű szolgálatokat tesz fogfájáskor, üres fogaknál és szájröhadáskor s általában minden fog- és szájbajoknál, külsőleg és belsőleg, u. m. sebeknél, lázhólyag, szemölcs, égési sebek, fagyos tagoknál, rüh és kiüésekkel, megszünteti a fejfájást, szakgatást, rheumát, fülbántalmakat stb. Csak mindig vigyázzunk a **mellékelt zöld mezejű apácza-védjegyre!** Hamisítá októl legjobban óvakodunk, ha **egyenesen** gyáramból Ausztria-Magyarország minden állomására franco rendelünk 12 kicsi vagy 6 dupla üveget 4 koronáért, Bosznia és Herzegovinában 4 kor. 60 fillér. Kevesebb nem küldetnek. Szétküldés előrefizetés vagy az összeg utánvétele mellett.

Gyógyszer A. Thierry balzsam és Centifolia kenőcs.

Eme két gyógyhatásában utólérhetetlen szer soha nem romlik el, sőt mentül régebb, annál jobb nem árt a szírnék fagy, sem meleg s ezáltal télen nyáron szétküldhető. Mindenkori hatással van, s alkalmazása esetén könnyen bevárható az orvosi segély, természetesen nem szabad hatástalan utazásokhoz nyulni, melyért csak haszontalan elprédáljuk a pénzt, hanem mindig tartson minden család készletében e világhírű, olcsó, megbízható, a mellett ártalmatlan szorból. A hol nem bizonyos, hogy az én kitűnő szerem, ott ajánlatos egyenesen tőlem hozatni. Cím: 2.

Apotheker Thierry (Adolf) Schutzengel-Apotheke in Pragrad bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Főraktár: Budapest Török József, Zágrábban Mittelbach S. és Bécsben Brady C. gyógyszerészeknél.

Báli toilettek és jelmezek tisztítását

kifogástalanul teljesíti
Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító
intézete

Debreczen

Széchenyi utca 42.

Vidéki tudakozódásokra azonnali válasz.